

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. dubna 2022 – Evropská komise v. Rada Evropské unie

(Věc C-161/20) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost – Rozhodnutí Rady obsažené v aktu Výboru stálých zástupců (Coreper) ze dne 5. února 2020, kterým bylo schváleno oznámení určené Mezinárodní námořní organizaci (IMO) a týkající se zavedení pokynů stran životního cyklu pro odhad emisí skleníkových plynů (Well-to-Tank) z udržitelných alternativních paliv – Článek 17 odst. 1 SEU – Vnější zastupování Evropské unie – Předání tohoto oznámení organizaci IMO členskými státy předsedajícím Radě, a to jménem členských států a Komise“)

(2022/C 213/04)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: původně J.–F. Brakeland, S. L. Kaléda, W. Mölls a E. Georgieva, poté J.–F. Brakeland, S. L. Kaléda a E. Georgieva, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: N. Rouam, K. Michoel, T. Haas a A. Norberg, zmocněnci)

Vedlejší účastníci řízení podporující žalovanou: Belgické království (zástupci: S. Baeyens a P. Cottin, zmocněnci, ve spolupráci s V. Van Thuyne a W. Timmermansem, advokaten), Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vlácil, D. Czechová, K. Najmanová a L. Březinová, zmocněnci), Dánské království (zástupci: původně J. Nymann-Lindegren, M. Jespersen, V. Pasternak Jørgensen a M. Søndahl Wolff, poté V. Pasternak Jørgensen a M. Søndahl Wolff, zmocněnci), Spolková republika Německo (zástupci: D. Klebs a J. Möller, zmocněnci), Řecká republika (zástupkyně: S. Chala, zmocněnkyně), Francouzská republika (zástupci: J.–L. Carré, T. Stéhelin a A.–L. Desjonquères, zmocněnci), Nizozemské království (zástupci: M. K. Bulterman, M. H. S. Gijzen a M. J. M. Hoogveld, zmocněnci), Finská republika (zástupkyně: H. Leppo, zmocněnkyně), Švédské království (zástupci: O. Simonsson, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. M. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, H. Eklinder a R. Shahsavan Eriksson, zmocněnci)

Výrok rozsudku

1. Žaloba se zamítá.
2. Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.
3. Belgické království, Česká republika, Dánské království, Spolková republika Německo, Řecká republika, Francouzská republika, Nizozemské království, Finská republika a Švédské království ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 209, 22.6.2020.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunsko) – SC Avio Lucos SRL v. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

(Věc C-176/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Společná zemědělská politika – Režimy přímých podpor – Společná pravidla – Režim jednotné platby na plochu – Nařízení (EU) č. 1307/2013 – Článek 4 odst. 1 písm. a) a c) a odst. 2 písm. b) – Vnitrostátní právní úprava podmiňující přímou podporu tím, že zemědělec drží vlastní zvířata – Článek 9 odst. 1 – Pojem ‚aktivní zemědělec‘ – Nařízení (EU) č. 1306/2013 – Článek 60 – Doložka o obcházení – Pojem ‚uměle vytvořené podmínky‘“)

(2022/C 213/05)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Alba Iulia

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: SC Avio Lucos SRL

Žalovaná: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 1 písm. c) bod iii) a odst. 2 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že zemědělec musí prostřednictvím zvířat, která sám drží, vykonávat minimální činnost na zemědělských plochách přirozeně ponechaných ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin, jež je upravena v tomto ustanovení.
- 2) Článek 4 odst. 1 písm. a) a c), jakož i čl. 9 odst. 1 nařízení č. 1307/2013 musí být vykládány v tom smyslu, že pojem „aktivní zemědělec“ ve smyslu tohoto druhého ustanovení zahrnuje právnickou osobu, která uzavřela koncesní smlouvu týkající se plochy pastviny patřící obci a která na ní nechává pást zvířata, jež jí byla bezúplatně půjčena fyzickými osobami, pokud tato osoba vykonává na této ploše pastviny „minimální činnost“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. c) bodu iii) tohoto nařízení.
- 3) Článek 60 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1200/2005 a (ES) č. 485/2008 č. 1306/2013 musí být vykládán v tom smyslu, že situace, kdy žadatel o finanční podporu v rámci režimu jednotné platby na plochu, který na podporu své žádosti předloží koncesní smlouvu týkající se plochy pastvin a smlouvy o bezúplatné výpůjčce týkající se zvířat určených k pastvě na těchto plochách, může spadat pod pojem „uměle vytvořené podmínky“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud ze všech objektivních okolností vyplývá, že navzdory formálnímu dodržení podmínek stanovených relevantní právní úpravou, cíl sledovaný touto úpravou nebyl dosažen, a dále, pokud je prokázána vůle získat výhodu vyplývající z unijní právní úpravy umělým vytvořením podmínek požadovaných pro její získání.

(¹) Úř. věst. C 297, 7.9.2020.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Niedersächsisches Finanzgericht – Německo) – I GmbH v. Finanzamt H

(Věc C-228/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 132 odst. 1 písm. b) – Osvobození některých činností ve veřejném zájmu od daně – Osvobození nemocniční a lékařské péče od daně – Soukromé nemocnice – Řádně uznané zařízení – Srovnatelné sociální podmínky“)

(2022/C 213/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Niedersächsisches Finanzgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: I GmbH